

forslaget, og de Ændringsforslag, der ere knyttede dertil.

Jeg vender mig først til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen), som jo har stillet sit eget selvstændige Forslag til en Værdistigningsskat. Jeg finder dette Forslag meget mangelfuldt, endog saa mangelfuldt, at jeg vilde anse det for meget uheldigt, hvis det blev ophøjet til Lov. Jeg anerkender i øvrigt, at det ærede Medlem i det hele vil være med til at gennemføre en Skat paa Værdistigning, men jeg tror, at den højtærede Minister har Ret i sin Kritik af Ændringsforslaget, ganske særlig, naar han meget stærkt fremhævede adskillige Punkter, hvor det ærede Medlems Forslag slet ikke vilde ramme Maalet. Den højtærede Minister nævnede saaledes, at der kunde danne sig Aktieselskaber, at man kunde sætte Salgssummen ganske lavt i de Adkomstdokumenter, som bleve oprettede, og at man ogsaa gennem Arv og paa flere andre Maader kunde unddrage sig at svare Værdistigningsskat. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i disse Anker mod det ærede Medlems Forslag. Jeg tror, at naar det ærede Medlem kun tager Sigte paa en Omsætningskat, ser han for kort, og hans Forslag bliver derved afstumpet, saa at det ikke rammer det, som jeg tror, ogsaa han tilsigter. Dette hans Forslag, der kun tager Sigte paa at ramme Omsætningsværdien, strider ogsaa mod de Principper, som i Almindelighed drøftes rundt omkring i Landene, hvor man beskæftiger sig med dette Spørgsmaal. Alle Vegne, hvor det er Tilfældet, søger man, saa vidt mig bekendt, at komme videre end til at ramme Omsætningen.

Der er ogsaa i det ærede Medlems Forslag Bestemmelser, hvorefter man kun meget ufuldkomment vil kunne ansætte Skatten paa Salgsværdien. Efter det ærede Medlems Forslag rammes kun det første Salg, medens de senere Salg indenfor det Tidsrum, han har fatsat i sit Forslag, ikke rammes af Skatten, og det forekommer mig at være en meget væsentlig Mangel, thi foruden de Forhold, den højtærede Minister nævnede, kan der ogsaa herigenem fremkomme saadanne Forhold, at en Mand, f. Eks. en Gaardmand, paa hvis Ejendom der bliver anlagt en Station, kan spekulere deri, saasnart den første Vurdering er foretaget, altsaa inden der endnu er fremkommet nogen nævneværdig Værdistigning. Thi deri har det ærede Medlem fuldstændig Ret, at Værdistigningen hænger sammen med Befolkningstætheden, og det er jo

først, naar der paa disse Pladser er blevet en temmelig tæt Befolkning, at Værdistigningen tager Fart; der kan godt gaa baade 10 og 20 Aar eller mere, inden den endnu er rigtig stærkt synlig og paaviselig. Men man vil kunne spekulere deri og, efter at den første Vurdering er foretaget, udstykke Ejendommen og overdrage den til sine Børn og paarørende, saa der i Virkeligheden kun blev svaret et Minimum i Værdiskat, som ingenlunde svarede til den Fordel, som denne Mands paarørende vilde kunne opnaa gennem dette Foretagende. Det ærede Medlem paastaar, at det er en Uret at tage Værdistigningen, før den er kommen vedkommende til gode gennem Salg, men jeg kan ikke rigtig forstaa, hvordan det ærede Medlem kan sige det, for den Uret, at man kan komme til for haardt at ramme en Mand, der maaske har været tvungen til at sælge sin Ejendom, er for intet at regne mod det, at lade en gaa fri, som har Raad til at beholde sin Ejendom og vente paa en større Værdistignings Indtræden for derefter at kunne indkassere den.

Det ærede Medlem paastod, at den, der ikke sælger, ikke har nydt godt af Værdistigningen. Jeg tror ikke, at denne Paastand holder Stik. Jeg vil endogsaa gaa saa vidt at sige, at intet er urigtigere end den. Jeg skal kun nævne et enkelt Eksempel, som jeg tror tydeligt vil slaa fast, at det ikke er rigtigt. Vi kende allesammen Eksempler paa, at Kreditforeningerne laane op til hele Ejendoms skyldens Værdi, og hvis de ikke gaa saa vidt, saa kende vi allesammen Eksempler paa, at de nyoprettede Hypotekforeninger mange Gange tage en saadan 2den Prioritet i en Ejendom, at den i Virkeligheden kommer til at række op til Ejendomsskyldvurderingen, maaske endogsaa undertiden højere. Men saa siger det sig selv, at den forøgede Vurderingssum til Laaneefterretning, der fremkommer i Kraft af Jernbaneanlægene, er en Værdistigning, som vedkommende gennem det stiftede Laan indkasserer. Det er borte for Samfundet i det Øjeblik, Værdistigningen er bortprioriteret, og Samfundet faar ingenting. Derimod skal den Mand, der maaske ikke har været saa heldig, men som af tvingende Grunde maaske er nødt til at sælge sin Ejendom, svare Værdistigningsskatten. Men hertil kommer jo, at en Ejendoms Værdi konstateres paa mange andre Maader end gennem Salg. Hvis jeg har en Grund ved Siden af min Ejendom, som jeg har købt for nogle faa Øre